

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 49.

Eyvende Session.

22de Møde.

Mandagen den 7de Januar.

(Fortsat.)

Monrad (fortsat): Naar man først vil begynde at røre ved saadanne Byrder, saa maa man desuden ikke troe, at det kun vilde være saa Byrder, der var Tale om; nei, man vilde derved jage en heel Bispørn af saadanne Afgifter iveiret. Naturligviis vilde de gamle Degneindtægter, hvormed det forholder sig paa en lignende Maade, strax sværme op, og det Samme vilde være Tilfældet med en Mængde andre Byrder, som ere fulgte af saadanne gamle Forhold. Nei, lad saadanne gamle Byrder blive liggende der, hvor de i mange Aar have ligget, der ligge de bedst og beqvemst (Bregendahl: Ja, naar de ere gamle!). Den ærede Rigsdagsmand siger: naar de ere gamle, men i den Henseende behøver Vlden ikke at være saa stor, thi naar der blot eengang er foregaaet Salg, saa har Byrden udjævnet sig, saa har den, der har kjøbt Eiendommen, betalt saa meget mindre for den, som den Byrde, der paahviler Eiendommen, andrager. Hvorfor skal man da nu gaae hen og forære ham den Sum? Et eneste Salg udjævner, som sagt, en saadan reel Byrde, der er lagt paa en Eiendom. Jeg maa efter hvad jeg saaledes har udtalt tilraade Thinget, at det nu skaffer det ene af disse Lovforslag tilside, og navnlig stemmer for, at Regjeringens Forslag gaaer til anden Behandling; derved ere de ærede Herrer, der have indbragt det andet Lovforslag, jo ikke udelukkede fra, ved Vædringsforslag til

Regjeringens Forslag, at søge at fatte deres afvigende Mening igjennem.

N. P. Hansen: Uagtet jeg meget gerne skal lade mig tilrettevise af den sidste ærede Taler, saa er der dog et Forhold tilstede, som jeg skal tillade mig at nævne, og som efter min og Fleres Mening møder en særdeles stor Modvillie og Modstand, isærledes paa Grund af den mere og mere forventede Dvergang fra Fæste til Selveiendom og enhver dermed i Forbindelse staaende Parcellering, navnlig af udyrket Hedejord. Naar nemlig en Eiendom, hvorpaa der hviler Brokorn, saaledes udparcelleres, at En faaer en Jordlod, som han dyrker med enten et Par Heste eller et Par Oxer, saa bliver der af vedkommende Brocier fordret en Skjeppe Korn, og i visse Egne endog en Skjeppe Rug, hvilket dog maa betragtes som en meget betydelig Afgift, især naar det finder Sted ved Broer, der ere meget fjerntliggende og næsten aldrig befares. Det var derfor meget ønskeligt, om jeg i det Offentliges Interessé maatte rette den Forespørgsel til den høitærede Minister, hvorvidt denne Afgiftsydelse finder sin Begrænsning ved den Extract, som her er omdeelt, eller hvorvidt vedkommende Brocier har en lovlig Ret til saaledes at opkræve denne Afgift ved enhver som helst fremtidig Udparcellering til Folk, som ere plougdrivende.

Bregendahl: Jeg skal ikke videre forlange Discussionen, uagtet den Anledning, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har givet dertil med Hensyn til Spørgsmaalet om Brokornet, men jeg skal kun i saa Henseende tillade mig at be-